

וידעו מעבר ארנון אשר במדבר היבש מנחל האמרי
 כי ארנון וכול מואב בן מואב ובין האמרי עליון אמר
 בספר מלחמה יהיה את ויהי בסופה את הנחלים ארנון
 ואשר הנחלים אשר ננה לשבת עד ונעין כנבול
 מואב ומשם בארה הוא הנאר אשר אמר יהיה למשה
 אסף את העם ואתנה להם מים
 אז יעיר ישראל את השירה הזאת עליו באר עלו לה באר
 וזכרוה ערים טרות נרובי העם נמדוקק בבוש עלנתם
 ובמדבר מתנה וממתנה חזליאל וכוזליאל במורה
 ובבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה

ונטקפה על פני הישימון
 וישלח ישראל מלאכים אל סיוח מלך האמרי
 לאמר אעברה בארנון לא ננה בשדה ונכרם לא
 נשחה מי באר הדרך המלך נלך עד אשר נעבר
 גבולך וכל נהן סיוח את ישראל עבר בגבולו ויאסף
 סיוח את כל עמו וישא לקרא את ישראל המדברת
 ויהא הנה וינחם בישראל ויהו ישראל לפני דגם
 וירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עד
 גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים האלה
 וישב ישראל בכל ערי האמרי הזשבוך ונכל בנתיה
 כי הזשבוך עיר סיוח מלך האמרי הוא והוא נחם ממלך
 מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון
 עליון אמרו המעלים באו הזשבוך הננה ודלמון
 עיר סיוח כי אש ישא מהזשבוך להנה מקרית
 סיוח אכלה עד מואב בעלי בנות ארנן אזי כרך
 מואב אבדה עם נמוש נהן בניו פלטיים ובנהו
 בשבית למלך אמרי סיוח ויזרם אגד הזשבוך עד
 דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא וישב ישראל
 בארץ האמרי וישלח משה כהנל את יעזר ויכנרו
 בנתיה וירש את האמרי אשר שם ויפנו ויעלו דרך
 הבשן וישא עיו מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו
 למוכזמה אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו
 כי בדרך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
 כאשר עשית לסיוח מלך האמרי אשר וישב הזשבוך
 ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאר לו
 שריד וירשו את ארצו ויסעו בני ישראל והיו בערבה
 מואב מעבר לירדן ידעו

נפוח את כל אשר עשה ישראל לאמרי ויהי
 מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקח מואב מפני
 בני ישראל ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחבו
 הקהל את כל סביבתיו כלזוך השור את ירק השדה
 ונלק בן נפוח מלך למוואב בעת ההוא וישב
 מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
 הנה ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
 ישא ממזרים הנה נסה את עין הארץ והוא ישב
 ממלי ועתה לכה לא ארה לי את העם הזה כי עמו
 הוא כבני אולי אוכל נבה בו ואגרשנו מן הארץ
 כי ידעה את אשר תברך מברך ואשר הארץ יאך